

Zprávy z farnosti

04/2005

Tak jsme se přece jen dočkali. Přišlo jaro a také velikonoční svátky. Příroda se probouzí k životu a my slavíme Kristovo vzkříšení. Myslím, že bez nějakých velkých úvah je nám jasné, že je to výzva i pro každého z nás osobně. Máme se probudit k novému životu. V přírodě vidíme, že to staré odnese vítr nebo odnese voda. A pak již může všechno začít rašit. V duchovní rovině nás chce Duch Svátý provanout a zavlažit, aby se život mohl rozproudit. Otvíráme svá srdce. Jde o určitý proces, nejde o jediný okamžik. Máme před sebou dobu velikonoční, která vrcholí slavností Soslání Ducha Svatého. Vychutnejme si tuto dobu, ale nezapomínejme také prosit o příchod slíbeného Utěšitele. Hodně vnitřní radosti a Božího pokoje v příštích týdnech přeje všem

P. František

Odpustky pro Rok Eucharistie

Od 7. října minulého roku prožívá Církev z rozhodnutí sv. Otce Rok Eucharistie. Při této příležitosti byl o vánocích v Římě vydán Dekret Apoštolské penitenciaria o udělení odpustků v Roce Eucharistie. Než vás s ním seznámím, alespoň stručně o nauce o odpustcích.

Odpustek je odpuštění časného trestu před Bohem za hříchy, jež byly odpuštěny co do viny a to buď křtem, lítostí a zvláště skrze svátost smíření. To znamená: pokud se někdo dopustí hříchu - tedy vědomého a dobrovolného porušení Božího zákona a tohoto skutku lituje, vyzná jej při zpovědi a je mu uděleno rozhrěšení, je hřích před Bohem odpuštěn. Samotný hřích byl tedy již odpuštěn většinou při zpovědi. Avšak trest za hřích musí být odpykán buď zde na zemi (bolesti, soužení, neštěstí), především však smrtí, nebo po smrti v očistci. Tresty jsou ukládány Bohem (*pozn. církvi*), kvůli očistění duše, kvůli ochraně mravního řádu a kvůli obnově Boží slávy v její velkoleposti. Odpustek tedy znamená odpuštění toho trestu pro zásluhy Ježíše Krista a svatých.

Tento odpustek je buď plnomocný - odpouští se celý trest, nebo částečný, odpouští se část trestu. Odpustek lze získat jen jednou za den (*pozn. od církve ano, Bůh však odpouští stále, ne pouze jednou denně*) a pouze pro okamžik smrti lze získat druhý.

Odpustek se získává pouze pro sebe. Pro zemřelé jej lze získat na způsob přimluvy. Nelze získat odpustek pro jinou žijící osobu.

Ze samého Dekretu

Eucharistie je největším ze zázraků a vrcholná památka vykoupení, které náš Pán Ježíš Kristus vykonal svou krví. Jakožto oběť a svátost spojuje Boží Církev vnitřní a nezničitelnou jednotou. Udržuje ji silou nebeské milosti, zahrnuje ji nevyslovitelnou radostí a poskytuje ji nadpřirozenou pomoc k podpoře zbožnosti věřících křesťanů a k rozvoji křesťanského života, ba i křesťanské dokonalosti. Ve své starostlivosti o Církev ustanovil Nejvyšší velekněz Jan Pavel II., aby se v celé Církvi slavil „Rok Eucharistie“ na povznesení úcty k Nejsvětější svátosti, ať už veřejné nebo soukromé. Učinil tak apoštolským listem „*Mane nobiscum Domine*“ (Zůstaň s námi, Pane) vydaným dne 7. října 2003. Aby pak křesťané - v průběhu tohoto roku byli nabádáni k hlubšímu poznání a lásce vůči nevýslovnému tajemství víry a aby odtud čerpali bohatší duchovní užitek, uděлил Svatý otec moderátorům Apoštolské penitenciaria audienci, při které sdělil svou vůli obdařit určité úkony úcty a zbožnosti k Nejsvětější svátosti těmito odpustky:

Mimořádné odpustky

Úplné odpustky se udělují všem a jednotlivým věřícím křesťanům za ob-

vyklých podmínek (totiž svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce, ovšem s myslí, která naprosto odmítá zálibu v kterémkoli hříchu), když se pozorně zbožně zúčastní některého liturgického úkonu a nebo pobožnosti ke cti Nejsvětější svátosti, ať už slavnostně vystavené, nebo uchovávané ve svatostánku.

Věřící, kteří pro nemoc nebo z jiných oprávněných důvodů nemohou navštívit Nejsvětější svátost Eucharistie v kostele nebo v kapli, mohou získat úplné odpustky ve svém domě nebo tam, kde se pro nějakou překážku musejí zdržovat, jestliže jsou rozhodnuti odříkat se jakéhokoli hříchu, jak bylo svrchu řečeno, a jestliže projeví úmysl splnit tři obvyklé podmínky, jakmile to bude možné, v duchu víry ve skutečnou přítomnost Ježíše Krista v Oltární svátosti a s upřímnou touhou vykonají duchovní návštěvu této Svátosti a pomodlí se modlitbu Páně, Apoštolské vyznání víry a přidají nějaké zbožné zvolání k Ježíši přítomnému v Nejsvětější svátosti (např. Velebena budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltární).

Jestliže však tito lidé nebudou moci vykonat ani toto, pak dosáhnou úplných odpustků, jestliže se jen touhou duše připojí k těm, kteří vykonávají předepsaný úkon řádným způsobem, a své nemoci a obtíže vlastního života nabídnou milosrdnému Bohu rovněž s úmyslem splnit tři obvyklé podmínky, jakmile budou moci.

Draží věřící, využijme tyto možnosti, jak můžeme dosáhnout odpuštění časných trestů za hříchy námi spáchané a již odpuštěné. Upozorníme na tuto možnost své příbuzné a přátele, zvláště lidi nemocné, kteří mohou snadno dosáhnout odpuštění trestů za hříchy.

Kéž v Roku Eucharistie, zvláštním daru papeže Jana Pavla II. vzroste naše úcta k eucharistickému Kristu častějšími návštěvami našich chrámů a jejich svatostánků, abychom si od svátostného Spasitele vyprosili mnoho milostí a síly, abychom v tomto milostivém roce vydávali Pánu statečné svědectví o své víře.

R. D. Antonín Bratršovský

Půst v dnešní době

co se do minulých ZzF nevešlo...

Půst jako omezování obrazů

Podstatě postu bližší než omezování jídla je omezování obrazů, řekl papežský kazatel Raniero Cantalamessa na začátku postu. Svět svou materialistickou, na penězích založenou ideologii zprostředkuje nejčastěji právě obrazovým sdělením. Proto by katolíci měli v postě „lépe filtrovat to, na co se dívají, ať už je to v TV, v internetu, v kině nebo jinde“, řekl P. Cantala-

messa. TV může být krásným oknem otevřeným do širého světa, jímž uvidíme lépe nouzi druhých lidí, ale je třeba vypustit brak a dívat se na programy, které jsou konstruktivním prvkem naší civilizace.

Zdroj: Kathnet

Nejen obraz...

Domnívám se, že to platí i pro hudbu. Té je okolo nás naprostý nadbytek. Zvláště mladá generace ztratila smysl pro poslech hudby, kterou degradovala na pouhou kulisu. Jsou nesví, pokud by měli trávit chvíli v klidu. Stále mají potřebu být obklopeni hlukem, který ke kvalitnímu a kultivovanému projevu má dosti daleko. Bohužel stejně jako kouřením zanechávají bezohlední rodiče nenahraditelné škody na svých i jiných dětech, tak podobné škody zanechávají neustálým vystavováním dětí hluku, který je všudypřítomný zvláště ve městech, line se z reproduktorů domácích přístrojů... Podobně je to s častým a pravidelným sledováním televize malými dětmi. Důvod pro omluvu se vždy najde.

Bohužel ani křesťanské rodiny, které by měly být určitým vzorem pro současnou společnost, podlehly těmto nešvarům, šířící se jako infekce. Často takový konzumenti (posluchači) ani nevědí, co se skrývá za texty doprovázenými podbízivou módní hudbou. Není od věci se zamyslet nad určitou částí z bible, kde se hovoří, kde se nalézá Bůh. Nebylo to v rachotu, dunění, ale v tichu. Za hlukem nalezneme spíše ďábla, který se snaží na sebe upoutat, zamotat nám hlavu, zaměstnat nás, abychom nebyli schopni přemýšlet, modlit se,... Zkusme si častěji „pouštět“ ticho. Vyhledávejme ticho. Je to hodně těžké, asi jako najít v přírodě tmu, ale je to krásné. Pokud ale mávnete rukou, ušklíbnete se, necháte své děti se sluchátky na uších běhat s ostatními, aby „o nic nepřišly“, uvědomme si, že jim vůbec neprospíváme. Dokážeme alespoň v postě jednat jako rozumní lidé?

R. S.

S láskou ignorovat...

Nedávno, v souvislosti s jedním internetovým „rozhovorem“ na „Katolíku“ kdosi poznamenal: *...když protější strana není vedena snahou o dialog, ale snahou o napadení, mám pro to doma přimagnetované na nástěnce heslo, na kterém často spočinu pohledem. Výrok zní: „S láskou ignorovat.“*

K tomu jiný dodává: *„S láskou ignorovat“ - dobré, ale možná lépe „S láskou nereagovat“, vnitřně je to těžší (neustálé vnitřní rozhovory „pro a proti“). Nebo „S láskou přijmout prohru“ (křivdu, nepravdu, o které nemohu přesvědčit druhého či ji rázně ovlivnit). A vůbec. Na co reagovat a co „pustit“. Nestálé a nekonečné hledání rovnováhy.*

Na závěr obecnější zamyšlení:

Lidské poznání se vyvíjí v těchto krocích:

1. Reakce

- ♦ Razantní názor (získaný reakcí na povrchní informaci).
- ♦ Zájem o potvrzení svého stanoviska k problému (shánění souhlasných referencí a zamítání nesouhlasných k podpoře svého názoru).

2. Kladení otázek

- ♦ Nepřehlížení nesouhlasných stanovisek a zájem o ně.
- ♦ Snaha o objektivní studium problému, promyšlení.

3. Hledání a poctivé přijetí odpovědí (aplikování v životě, uskutečňování poznané pravdy)

- ♦ Získání odstupu a vyváženého pohledu.
- ♦ Moudré přijímání (souhlasných i nesouhlasných) názorů jiných.

Ve 3. fázi mohu (ale nemusím) zastávat obdobný názor jako v 1. fázi, ale zcela určitě to nebude názor stejně formulovaný.

Pokud se někdo rozhodne zůstat v 1. fázi, nemohu jej přinutit jít dál. A nechce-li jít dál, nemá smysl s ním diskutovat, neboť vše použije účelově.

Naše diskuse má hluboký smysl: posouvá nás z první fáze do těch dalších.

z pošty vybral a s názorem se ztotožňuje R. S.

Okénko do knihovny

autor: Maria Calasanz Ziescheová
název: Přišel z hor
z obsahu: Předmluva

Milý čtenáři, oba dva jsme dětmi doby, která má zálibu ve velkých, vzrušujících a senzačních věcech. Tučné novinové titulky informují o válkách, zločinech a katastrofách. Velký prostor v médiích je věnován skandálům. Nezáskali jsme kvůli tomu dojem, že se život skládá pouze z takovýchto událostí? Dobro totiž zůstává ve zpravodajstvích úplně na okraji zájmu. Jen zřídka se hovoří o „normálních“ lidech. Vždyť na jejich všedním životě není nic zvláštního a nápadného. Zločin má tedy lobby, zatímco život těch, kteří usilují o dobro, se nedá prodat. Raději se oddáváme bezmeznému pesimismu, který vidí pouze temné stránky života a na svět, politiku, církev a společnost pohlíží jako na skutečnosti odsouzené k zániku. Také křesťané, kteří čerpají chuť do života ze své důvěry v dobrotu a moudrost nebeského Otce, někdy podléhají stejnému škarohlídství jako nevěřící.

Přesto chceme mít odvalu být nedomoderní a zabývat se tím, co je všední. Život lidí, s nimiž se setkáme v této krátké povídce, se odehrává ve skromném prostředí malé vesničky. Jsou to lidé jako ty a já. Pokud jsou do děje začlenění velikáni světových dějin, jsou tu pouhými spoluhráči malých lidí.

Tak tedy, milý čtenáři, pospíchej do Campoverde (Zelené pole).

Tuto malou vesnici najdeš mezi horami a kopci na severu milánské diocéze. „Cordialmente benvenuto“ (srdečně vítáme), přečteš si na dřevěné tabuli na okraji vsi. Tabulku zhotovil mistr truhlář, Marco Riccoprato. Jeho jméno si zapamatuj! Tento signore je totiž jednou z hlavních postav mého vyprávění.

Pokud jsi zhýčkaný turista, pak toho pro tebe v Campoverde moc zajímavého nebude. Tato farnost s průzračným venkovským potokem, která leží mezi loukami, poli a lesy, má mohutný románský kostel. Je spíše nedobytný než hezký. Ulice lemují městské domy, domky a pár zbořených chalup. Hlavní ulice, Via Communale, vede k široké kruhovitě návsi u kostela. Štít s bílým medvědem a nápis „Orso bianco“ (bílý medvěd) tě pozve k návštěvě místního hostince. Hospodský Tito Fervente a jeho choť Cecilia ti přinesou chutné jídlo a znamenité víno. Ano, a to už je všechno. Campoverde skutečně nenabízí nic mimořádného a vzrušujícího. Není tu život nudný? Pojď se mnou, milý čtenáři, a posuď sám! Potom budeš znát odpověď.

Názvy kapitol: Noviny signory Frusoni, Obyčejný, bídný pes, Bílý kouř, V Římě, Okružní jízda, Bianco padre, Arrivederci, Roma!, Střepy, Bitva, Ve Svaté zemi, Co dodat?

M. J.

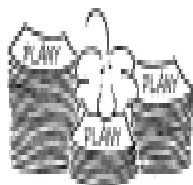
&

Knihovna se přestěhovala do učebny v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Krom domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun).

&

Farní rada

Zpráva z 11. zasedání Farní rady ze dne 13. 3. 2005

V neděli 13. března se Farní rada sešla v kompletní sestavě a probírala jak řadu témat nových, tak se podívala i na plnění témat předešlých.

Program jednání:

- 1. Ukončení činnosti charity

Paní Martina Wolfová byla požádána p. Macounem, aby několika větami zdůvodnila proč a za jakých okolností byla ukončena činnost farní charity. Dosud se tak nestalo. Páter František Jirásek se nabídl, že s paní Wolfovou promluví osobně mimo jiné také o případné další spolupráci Charitního sdružení v prostorách fary. Pokud by Charitní sdružení nadále využívalo prostory na faře, bude FR požadovat zprávy o jejich činnosti.

• **2. Programy pro seniory**

Pro paní Škodovou zůstává úkol vyhotovit vývěsku do kostela, kde bude uvedeno jaká je představa o práci se seniory.

• **3. Ohlášky v kostele**

Bylo dohodnuto, že pokud se vyskytne v ohláškách více informací, bude lépe je vyvěsit také v kostele na nástěnce u vchodu.

• **4. Internet**

Po Svatém týdnu bude vyřešeno v knihovně připojení internetu.

• **5. Svatyněky**

Páter František přislíbil, že zkontaktuje vedoucí skupin a zjistí, kolik skupin opravdu funguje.

• **6. Farní kartotéka**

Páter František průběžně pokračuje v doplňování kartotéky.

Příští setkání farní rady se uskuteční 10. dubna 2005 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do té doby opět čekají na vaše podněty a připomínky členové farní rady! Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Jaroslava Škodová

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

FR přeje požehnané velikonoce 2005!

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2004	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Součet	77 040 Kč	18 233 Kč	22 464 Kč	

Rok 2005	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	16 373 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	Na záplavy v Asii
Únor	6 183 Kč	1 687 Kč	3 400 Kč	Svatopetrský halář
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
			0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	32 627 Kč	5 365 Kč	14 400 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2005				3. dubna
1. května	5. června	3. července	7. srpna	4. září
2. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			6. listopadu	4. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:00	Dolní Žleb	14:18	16:00	17:23
Čertova Voda	13:18	14:10	Čertova Voda	14:23	16:05	17:28
Dolní Žleb	13:23	14:15	Děčín hlavní nádr.	14:33	16:15	17:38

Credo

... V DUCHA SVATÉHO

(19. pokračování)

A teď před sebou máme široký komplex: Duch svatý a církev. Kardinál Ratzinger spojuje ve svém Úvodu do křesťanství výklad o církvi a o Duchu svatém jako věci související a neoddělitelné. Přitom nejprve mluví o církvi. My začneme od praxe. Nejdříve se musíme dohodnout na obsahu našich slov. Věnujme se slovům „duch“ a „Duch svatý“.

Písmo svaté mluví o Duchu svatém na řadě míst. Ve Starém zákoně spíš jako o Duchu či Duchu Hospodinově a až v Novém zákoně se o něm mluví jako o Duchu svatém, o tom, kdo byl poslán odcházejícím Ježíšem. Ducha svatého jako třetí božskou osobu Písmo přímo nedefinuje, ale předpokládá. V samotném Písmu je řada textů, které nás vedou k formulaci pravdy o Nejsvětější Trojici, ale není zde ani definice Nejsvětější Trojice ani vyčerpávající traktát o tom, jak vypadá život v Trojici. Určitým způsobem se zde mluví o vztazích mezi Otcem a Synem, Synem a Duchem a Otcem a Duchem. A když tyto vztahy chceme uchopit jako celek, tak to vyjádříme dogmatem o Nejsvětější Trojici. Termíny v Novém zákoně "Duch Ježíšův, Duch Boží, Duch svatý, Duch od Otce poslaný" jsou jen různé termíny pro jednoho Ducha, kterého Ježíš slíbil a kterého poslal, aby provázel církev.

Používáme-li na druhé straně termíny „duch, duchovní život, duchovní moc, duchovní síla“, pak tyto s křesťanstvím nemusí mít nic společného. Nejsme-li si toho vědomi, pak se stává, že člověk nazývá věci nepravými jmény a dělá nesprávné závěry. Mnohdy dnešní člověk nevidí také rozdíl mezi věcmi duchovními a duševními. Dále je třeba konstatovat, že tu je jistá kategorie lidí, kteří se považují za odborníky ve věcech duchovních a k duchovnímu životu se snaží dojít svými vlastními schopnostmi, konáním, přirozenou cestou - to je oblast mnohdy hraničící s okultismem nebo přímo okultismus. U nás je tato oblast spojena se jmény Weinfurter, Čapek..., kteří se zabývali „přirozenou mystikou“, tj. tím, jak by člověk vlastní silou došel k poznání věcí duchovních. Tato snaha se opírá pouze o lidské schopnosti. Existuje tedy řada gnostických proudů, které se zabývají duchovnem, do kterého většinou zahrnou i Boha, ale chybí tu víra ve vykoupení a Ducha svatého jako dar daný člověku. Je nutné si uvědomit, jestliže se používá výrazů „duch, duchovní“, tak jsou tady dva základní přístupy. Přístup, kdy člověk hledá tyto věci vlastními silami, nebo kdy je obdarován z Boží strany. Přitom ve společnosti, která si zakládá na lidské autonomii, je

první přístup silně favorizován. Proto po pádu komunismu přibylo tolik lidí zajímavějších se o „duchovno“, zatímco počet křesťanů spíše stagnuje. Pro člověka, který chce být ryze autonomní, je magie - ovládnutí „zákulisí“ k vlastnímu užitku - velice přitažlivá. To není křesťanská cesta. My dostáváme Ducha svatého k tomu, abychom byli k užitku Bohu a ne abychom měli o jeden skvělý nástroj víc a dělali na světě to, co bychom chtěli. Tolik k vymezení prostoru, kde se pohybujeme, k rozlišení toho, co je křesťanské a co křesťanské není (přitom toto nemusí být vše špatné). Je třeba poznamenat, že striktní odsouzení nekřesťanského jako špatného je zjednodušování a všechna zjednodušování ubíjejí pravdu.

Nyní tedy k první části našeho tématu - věřím v Ducha svatého. Začneme nikoli popisem letnic, ale tím, co předcházelo. Lukášovo evangelium a Skutky apoštolů mají jednoho autora a dějově na sebe navazují.

Sk 1, 1 - 9

Když se na začátku knihy Skutků Ježíš loučil s učedníky, tak se ho ptali, jestli obnoví království. Co to znamenalo království v Izraeli? Především šlo o obnovení řádu, ve kterém má hlavní slovo Bůh, nikoliv pohanský římský císař. Přesto Ježíš neodpovídá kladně. Jeho odpověď jde jinou cestou. „Naplní se Otcovo zaslíbení.“ A jaké je to zaslíbení? Najdeme ho u proroka Joela: „A stane se v posledních dnech, praví Bůh, sešlu svého Ducha na všechny lidi ...“ (Sk 2, 17, srov. Jl 3, 1). Toto bylo slíbeno, toto se děje. Nepřichází tedy čas nového království, tak jak si to apoštolové představovali, ale přichází doba, kdy je dán Duch. Ježíš odchází k Otci a posílá Ducha Utěšitele - Parakleta, tedy zastánce, posilovatele (viz J 16, 7 - 15). Duch je dán apoštolům a působí i vsudemožně dál, kde to nejsme schopni plánovat, to záleží jen na Bohu. Duch tedy působí v Kristových učednících, ale nejen v nich. Veškeré působení učedníků je vázáno na vybavení Duchem. Apoštolové sice chodili s Ježíšem, viděli jeho skutky, viděli ho vzkříšeného, ale to by k hlásání evangelia nestačilo. Proto Bůh posílá svého Ducha, aby je pomazal. Uvědomme si, že sv. Pavel nebyl svědkem Kristova vzkříšení, byl ale vybaven Duchem.

Chce-li někdo vědět víc o působení Ducha svatého v církvi, tak ať si nejdříve přečte několikrát Skutky apoštolů. Ve Skutcích je vidět, jak první křesťané výrazně vnímali toto vybavení Duchem Božím. Byla to vlastně jediná výbava, kterou do života měli. Tady je třeba být na pozoru, abychom my, kteří jsme vybaveni technikou a různými „lidskými“ prostředky, nezapomínali na jediné potřebné vybavení Duchem. Když se mluví o Duchu svatém, je v povědomí lidí hlavně popis dne letnic. Ale to není jediné působení Ducha. Jak dále ve Skutcích čteme, Petr učí v Jeruzalémě, kde Ježíše ukřížovali, tedy hlásá Ježíše vzkříšeného na stejném místě, což je z lidského hlediska holý nesmysl a přesto má úspěch. Petr a Jan uzdravují chromého

(jednájí v síle Ducha), v důsledku toho stojí před veleradou a tu „uzemní“ neoddiskutovatelnou pravdou, že Boha je třeba poslouchat více než lidi atd.

Je třeba mít dva pohledy na Ducha. Jako na toho, který vybavuje můj křesťanský život a na toho, kdo tvoří církev. Vezměme nyní první pohled. Křesťan, který chce plnit Boží vůli jen vlastními silami, nemůže být úspěšný. Jak píše sv. Pavel, v takovém případě jsme odsouzeni Zákonem. Bez Boží milosti nemůžeme splnit Boží zákon.

Ř 8, 1 - 5

Mezi ty, kdo žijí podle těla, nesmíme řadit jen opilce, „přežírače“ a smilníky, ale také ty, kdo jsou obráceni jen na svět a na sebe, žijí pouze ze svých lidských schopností. Takoví se nemohou líbit Bohu. Žít podle Ducha pak znamená novou kvalitu života, ne „vznášení se nad zemí“. A jak je na tom křesťan? Duch sv. je nejenom podmínkou, ale i neodlučitelnou součástí života křesťana. „Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho,“ to je jasná formulace. Dále si musíme uvědomit, že s Duchem svatým se nedá manipulovat. Ducha svatého dostáváme při křtu a konvertita se s ním poprvé setkává, když uvěří. Tedy věříme-li, dostáváme Ducha, ale není to jen produkt naší víry, Ducha sv. dostáváme od Boha. Jestliže je Kristus svým Duchem v nás, pak jsme sice lidé smrtelní, ale Duch Boží nám dává život, protože jsme ospravedlněni (srov. Ř 8, 10), on nás převádí do věčného života. Nejsme tedy odkázáni sami na sebe, Duch Boží nás oživuje a dává nám podíl na vzkříšení. V listě je dále psáno, že pomocí Ducha „umrtvujeme skutky těla“. Co to znamená? Znamená to dávat Duchu sv. více místa v našem životě než svému lidskému já.

Věcí zásadní důležitosti, která nás křesťany odděluje od jiných, třeba v zásadě ušlechtilých a případně i religiózně založených, lidí - nekřesťanů, je to, že pokud jsme se dostali k jádru víry, pak žijeme ve světě jako lidé obdarovaní, nikoliv jako lidé pouze sami produkující. Lidé dnes touží mít nezávislost, a proto se bojí být závislí na Bohu, snaží se o vlastní autonomii. Ale cesta závislosti na Bohu, vedoucí k obdarování, znamená cestu nezranitelnosti. Lidmi je však málo chápána, a proto málo přijímána. Každá jiná cesta je velmi zranitelná. Závislost na Bohu je naproti tomu závislostí na někom, kdo je mocný, bohatý a věrný. Pokud ovšem Boha takto nepoznám, pak se na Ducha sv. nespolehnu. K důvěře samozřejmě člověk dochází životní praxí. Každý ve svém životě prožíváme vlastní „vyvedení z Egypta“, které přitom někdy ani nemusí vést „pouští“. Když tedy budeme znát celou teologii, ale přitom nebudeme důvěřovat Hospodinu a žít v závislosti na něm, nemůžeme o tom všem druhým ani svědčit, ani je tomu učit. Žít z Ducha se může každý naučit jen ve vlastním životě víry.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. a dalších informátorů

F Co jsme měli možnost prožít -

- ◆ Udělování svátosti pomazání nemocných pro starší osoby a vážně nemocné.
- ◆ Vyslechnout v malém sálu v Městské knihovně přednášku P. Martina Davídka o smyslu Velikonoc.
- ◆ Zúčastnit se adorace před Nejsvětější Svátostí a využít této možnosti k získání plnomocných odpustků v Roce eucharistie (viz příspěvek o odpustcích).
- ◆ Dozvědět se o zážitcích z Kosova, o kterých hovořil na naší faře vojenský kaplan P. Zdík ze Žatce.
- ◆ Být v klubu na naší faře např. při promítání po nedělních mších svatých. Program je i o dalších dnech v týdnu...
- ◆ Prožívat bohoslužby Svatého týdne...
- ◆ Vypoaslechnout vyprávění otce Františka o jeho zážitcích z Ameriky. Máme tedy za co děkovat a příště si nenechat případně další akce ujít!

F Dny ke 100. výročí narození Štěpána Trochty v Litoměřicích

(* 26. března 1905)

- ◆ V pátek 1. dubna 2005 v 19 hodin v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích bude proveden koncert místních pěveckých sborů k počtě Štěpána kardinála Trochty.
- ◆ V sobotu 2. dubna 2005 v 10:30 bude sloužena bohoslužba v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích, hlavní celebrant Miloslav kardinál Vlč. Ve 12 hodin je zajištěn oběd v Diecézním domě kardinála Trochty (DDKT). Od 13 hodin je plánován program v DDKT.
- ◆ 29.03. Praha 8 – Kobylisy Kostel sv. Terezie z L. 18:30
- ◆ 31.03. Fryšták u Zlína Kostel sv. Mikuláše 10:30
- ◆ 02.04. Litoměřice Katedrála sv. Štěpána 10:30

po bohoslužbách následuje další program...

F Oslavy 350. let výročí založení litoměřické diecéze

(3. 7. 1655 – 2. 7. 2005)

Eucharistické dny ve farnostech litoměřické diecéze: od Zeleného čtvrtku (24. 3. 2005) do pátku 1. července 2005 (předvečer hlavní oslavy) během 100 dní bude probíhat diecézní duchovní příprava formou eucharistických dnů postupně v jednotlivých farnostech diecéze.

<u>Vikariát</u>	<u>Ve dnech</u>	
Litoměřice, Ústí nad Labem	24. 3. – 11. 4.	01. – 19. den
Teplice	12. 4. – 21. 4.	21. – 29. den
Louny	22. 4. – 01. 5.	30. – 39. den
Chomutov	02. 5. – 11. 5.	40. – 49. den
Děčín	12. 5. – 21. 5.	50. – 59. den
Česká Lípa	22. 5. – 31. 5.	60. – 69. den
Mladá Boleslav	01. 6. – 10. 6.	70. – 79. den
Liberec	01. 6. – 20. 6.	80. – 89. den
Turnov	21. 6. – 30. 6.	90. – 99. den

F **Mše svaté v okolí** - podívejte se do některého dřívějšího čísla, či na naše Internetové stránky. Dnes se sem již tabulka nevešla...

F **Další informace** - navštivte stránky: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz ...

Křesťanské ctnosti a charakter

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které si občas klademe. Zkuste si to vyzkoušet.

R.S.

• Laskavost
Ko 3, 12-13.	• Práce
J 9, 4.
• Poslušnost
J 14, 15-24; Sk 5, 29.	• Láska
Lk 10, 27; 1K 13.

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:30	starší děti	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	starší děti	Soňa Šenková
čtvrtek	15:45-16:45	mladší děti	Andrea Krumpolcová
čtvrtek	15:45-16:45	starší děti	Marie Jirásková

R. S.

- Dozorce v ZOO stojí před krokodýlí klecí a pozoruje krokodýla. Navštěvník se ptá? „Co je s tím krokodýlem? Je nemocný?“ „Nevím. Lékař je uvnitř přes půl hodiny.“
- V ZOO křičí děti: „My se chceme vozit na oslíkovi, my se chceme vozit...“ Manželka to už nevydrží a hovoří k manželovi: „Petře, vezmi už ty děti na ramena, ať je od nich pokoj!“

Věroměr

Max Kašparů

(1. pokračování)

2. Plniči (od slov „plniti“ povinnost)

Plnění povinností nastává tam, kde chybí láska. Pokud rodiče nemají v lásce své děti a nevěnují jim patřičnou pozornost, nastupuje tu zákon, který děti chrání a určuje rodičovské povinnosti. Pokud chřadne láska mezi manžely, odvolávají se na plnění manželských povinností. Když už vyhořel vztah mezi křesťanem a Ježíšem, nastupuje v platnost plnění náboženské povinnosti. Předválečný katechismus doslova uváděl, že je „povinností katolického křesťana jednou do roka se vyzpovídati u řádně zřízeného kněze a Nejsvětější svátost přijmouti nejlépe v čas velikonoční“. Kombinace slov – řádně zřízený kněz – má v současném jazykovém povědomí jiný význam, ale znamenal asi tolik co kněz řádně ustanovený. Plniči se od chodičů liší i tím, že jednou do roka tuto povinnost splní. Domnívám se, že kontakt s tímto testem nehrozí ani této skupině.

3. Jednoročáci (od slov „jednou v roce“ na Vánoce)

Všeobecně hlučící dav více či méně ovíněných jednoročáků směřuje do nejbližšího kostela na půlnoční mši svatou, aby si dodal tradičně sentimentální bonbónek na oslavu břichaplných svátků slunovratu. Další důvod k tomu, aby se mohli celý rok ohánět svým křesťanstvím, protože byli na půlnoční a na požádání dovedou zabroukat Narodil se Kristus Pán. Víra vskutku jako trám.

4. Kůrovci (nikoli od slova kůra, ale kůr, jinde označovaný jako kruchta)

Méně či více početná skupina lidu kostelního, které už dávno nestačí ona přízemní víra v lodi kostela, a proto vystupuje neděli co neděli blíže k nebesům. Kůrovci, většinou opření o okraj ochozu, pozorují z ptačí perspektivy zasedací pořádek sedících dole. Neslyší toho asi mnoho ze slova Božího, ale vědí přesně, kdo kterou neděli v kostele chyběl. Od chodičů se liší tím, že bohoslužbu tráví ve vyšší nadmořské výšce. Jistý akolyta se pokusil přede mší svatou kůr kostela uzamknout a věřil, že pokud se kůrovci nedostanou na kůr, zaujmou místo v lodi kostela. Mýlil se. Šli domů.

5. Kolečkáři (od slov „kola, kolečka“)

Je to skupina „takěvěřících“, kteří prakticky do kostela vůbec nechodí. Kontakt s církví mají pouze dvakrát v životě a jednou po smrti. A to vždycky na kolečkách. V prvním případě je kdosi z rodiny přiveze ke křtu na kolečkách kočárku. Potom je dvacet let v kostele nikdo nevidí. Pak následuje druhá cesta do kostela, opět na kolech (osobního automobilu), tentokrát na

svatební obřad. Nakonec je čeká ještě cesta třetí, poslední. Na kolech pohřebního vozu. Kolečkáři a jejich rodiny trpí často nevyvratitelným bludem, že jsou dokonalými katolíky. Jistá žena z této skupiny mi nedávno řekla „...my jsme hluboce věřící rodina, loni jsme našeho dědečka pohřbívali s falářem...“ Zda ukládali do hrobu oba dva, to mi ona zbožná duše neupřesnila.

6. Občasníci (od slov tu a tam čili „občas“)

Jsou to ti většinou „vědečtí“ ateisté, kteří do kostela nechodí ze zásady. Kterou jsou ovšem ochotni za jistých podmínek tu a tam občas porušit. Od toho tedy jejich název. Například když je venku velká průtrž mračen a kostel je právě otevřený, nebo když je náhodou požádají někteří kolečkáři o kmotrovství dítěti. To se potom před knězem odříkají všeho, čeho se odříci mají, a slibují, co se slíbit má, ale především se vyznávají z víry ke všemu, co se k věření předkládá. Vědí, jak se tu a tam občas zachovat. Vědět by to měl v takových případech ovšem i ten kněz.

7. Ve víře živí

Zbývající skupina těch, kteří skutečně a poctivě, přes všechna osobní selhávání na cestě, jdou za Ježíšem. Hledají Boží vůli a věří nejen v Boha, ale také Bohu. Trpí a radují se s církví. Touží vědět o své víře více, růst v ní a zůstat věrní za všech okolností. Milují církve se všemi jejími bolestmi. Přestože je to všechno velice těžké, věří. A v této víře a vědomí společenství s Bohem je jejich síla i radost.

Zhodnocení testu

Skupina 1 až 6: Pokud vaše víra není po těžké mrtvici, do hrobu jí mnoho neschází. Ale příznaky nejsou znamením smrti. Naděje je velká. Cesta k oživení víry vede přes lásku k Ježíši. Nebojte se otevřít svá srdce Kristu!

Skupina 7: Vydržte! Stojí to za to! Především se ve víře posilujte a mějte se rádi. Milujte i ty, kteří patří do ostatních šesti skupin. Kristus je má také rád. Dávejte světu naději, kterou máte z Boha. Buďte zdravě pokorní, přirozeně radostní a dobří. Čerpejte dále z modlitby a ze svátostí.

(pokračování příště)

Pastýřský list otce biskupa Pavla

Drazí věřící, bratři a sestry, obracím se na Vás, abych Vás všechny pozdravil právě dnes, kdy se celá Církev raduje a já sá nevypověditelnou radostí, protože Kristus, který byl ukřižován pro naše hříchy a pro naší spásu, slavně z mrtvých vstal!

Na tolika místech, nejen v naší diecézi, ve všech katolických chrámech zaznívá „radostná zvěst“ andělova k ženám „Vy se nebojte. Víím, že hledáte ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte.“ (Mat 28, 5-7)

Také nám všem platí tato slova, také my se dnes máme stát hlasateli této neuvěřitelné skutečnosti, která ze základu proměňuje svět a život všech lidí. Ano, Kristus z mrtvých vstal a žije uprostřed nás, aby se pro každého člověka stal pramenem živé vody, aby se stal světlem, osvčecujícím naše temnoty, aby se stal dárceím života, který nekončí smrtí, dárceím života věčného.

Velikonoce, které slavíme, jsou vzácnou příležitostí, abychom se zamysleli nad svým životem. Abychom nechali znovu rozhořet plamen své víry. Preji Vám všem, abyste s uzdraveným slepcem dokázali padnout na kolena, klanět se Ježíšovi a volat: „Věřím, Pane!“

Letošní velikonoce jsou pro naši diecézi zvláště důležité, protože je prožíváme v roce, kdy si připomínáme 350. výročí založení naší litoměřické diecéze bulou papeže Alexandra VII. ze dne 3. července 1655.

Proto tento rok 2005, který je pro světovou církev rokem Eucharistie, budeme my slavit také toto vzácné jubileum.

Chtěl bych Vás, všechny diecézany, vyzvat, abychom všemi možnými způsoby projevovali vděčnost za bohatou historii této diecéze, abychom se snažili v tomto roce se s touto minulostí seznámit, protože neznalost kořenů minulosti brání tomu, abychom mohli dobře stavět na těchto základech život přítomný a hlavně budoucí. Ohlížíme se zpět do minulosti jenom proto, abychom správně pochopili, co je potřebí pro růst Božího království vykonat dnes a zítra.

Rád bych Vás seznámil s mnoha příležitostmi, které nám umožní, abychom tento rok prožili dobře.

První naše společné dílo, které jsme se rozhodli uskutečnit, je zavedení Eucharistických dnů ve farnosti. Od Zeleného čtvrtku do vyvrcholení oslav 350 let založení diecéze 2. července 2005 – po těchto 100 dnů bude každý den v jedné farnosti diecéze slaven Eucharistický den, podle již stanoveného rozpisu. Vaší duchovní otcové Vás včas seznámí s datem a obsahem slavení těchto Eucharistických dnů. Věřím, že sami objevíte krásu a sílu pramenící z Krista, když mu věnujeme určitý den více času a že tyto dny se stanou velikým svátkem ve vašich farních společenstvích.

Další událostí, která je pro tento rok připravena budou pouti vikariátů do litoměřické katedrály a setkání s diecézním biskupem.

Během tří sobot v měsíci dubnu a květnu bude postupně všech deset našich vikariátů putovat do katedrály. Při této pouti budeme slavit společně Eucharistii, po poledním občerstvení v diecézním domě bude příležitost setkat se se svým biskupem, bude příležitost pro vzájemný dialog a také prostor ke svědectví Vašeho života v jednotlivých částech naší diecéze. Pro děti a mládež bude připraven zvláštní program.

Smyslem takové pouti je samozřejmě na prvním místě oslava Boha, ale k té má přispět také naše vzájemné poznání a naše vzájemná láska, a o to budeme tímto společně usilovat. Už teď Vás všechny co nejsrdčeji zvu a těším se na Vás!

(Termíny poutí: 9. dubna 2005 - Liberec, Litoměřice, Trutnov; 23. dubna 2005 - Česká Lípa, Děčín, Mladá Boleslav; 14. května 2005 - Chomutov, Louny, Teplice, Ústí nad Labem).

Společně se setkáme všichni s mnoha dalšími věřícími z Čech a Moravy při vyvrcholení oslav v sobotu 2. července 2005. Hlavním celebrantem mše svaté, kterou budeme slavit na Dómském náměstí, bude český primas, Miloslav kardinál Vlček. S ním budou koncelebrovat biskupové a kněží z naší vlasti i ze zahraničí. Odpoledne pak bude následovat bohatý duchovní i kulturní program, zakončený večer koncertem v katedrále.

Vás všechny, zvláště nemocné a trpící, prosím, pamatujte ve svých modlitbách a obětech na to, aby tato oslava byla velikým díkůvzdáním Bohu za všechny dary a milosti udělené během 350 let naší diecézi a stejně tak, aby přinesla mnohé požehnání pro další rozkvět rodin, farností a i celé diecéze na přímluvu naší hlavní patronky sv. Zdislavy.

V závěru mi ještě dovoluňte připomenout dvě důležité události, které by neměli zůstat nepovšimnuty:

V sobotu 2. dubna 2005 oslavíme 100 let od narození 17. litoměřického biskupa Štěpána kardinála Trochty (* 26. 3. 1905) slavnou bohoslužbou v katedrále. Odpoledne bude následovat program v diecézním domě Štěpána kardinála Trochty.

A ta druhá událost je: oslava 10 let od kanonizace sv. Zdislavy (21. 5. 1995). Tu si připomeneme v sobotu 28. května 2005 při diecézní pouti do Jablonného v Podještědí k naší milé paní Zdislavě.

Sestry a bratři, kéž Zmrtvýchvstalý Pán Vás naplní svou radostí a požehnáním, naučí Vás užívat pravé svobody, ať Vám ukazuje cestu k věčné spáse a připraví Vám místo v domě svého Otce!

K tomu Vám rád z plna srdce žehnám!

Váš

+ biskup Pavel

350 LET DIECÉZE

Sledujte na internetu. Odkaz je i na webu naší farnosti.

► výřez z mapy litoměřické diecéze z roku 1996 ◀

• Kněz a pastor stojí u silnice a drží ceduli s nápisem „Konec se přiblížil! Obráťte se, dokud není pozdě!“ Dohodnou se, že ceduli ukážou každému projíždějícímu autu. „Vlezte mi na záda, vy jedni náboženští blázní!“ zakřičí první řidič a prosvíští kolem nich. Za zatáčkou náhle zakvilejí pneumatiky a ozve se hlasité šplouchnutí. „Myslíš si,“ zeptá se jeden duchovní druhého, „že bychom měli raději vytáhnout ceduli „Zbořený most“?“

Slavnosti a svátky

LITURGIE

4.	4. Slavnost Zvěstování Páně
23.	4. Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka
25.	4. Svátek sv. Marka, evangelisty
29.	4. Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy

Prosebné dny

17.	4. den modliteb za povolání k duchovnímu stavu

Významné dny

7.	4. Světový den zdraví

Výroční dny biskupů

4.	4. Mons. Paďour	narození (1943)
6.	4. Mons. Herbst	biskupské svěcení (2002)
7.	4. Mons. Causero	kněžské svěcení (1963)
	Mons. Graubner	biskupské svěcení (1990) - 15. výročí
	Mons. Hrdlička	biskupské svěcení (1990) - 15. výročí
	Mons. Radkovský	biskupské svěcení (1990) - 15. výročí
	Mons. Lobkowicz	biskupské svěcení (1990) - 15. výročí
13.	4. Mons. Otčenášek	narození (1920) - 85. výročí
18.	4. Mons. Kajnek	narození (1949)
23.	4. Mons. Koukl	kněžské svěcení (1950) - 55. výročí
	Mons. Cikrle	svátek
24.	4. Mons. Paďour	svátek
26.	4. Mons. Duka	narození (1943)
27.	4. Mons. Škarvada	svátek
30.	4. Mons. Otčenášek	biskupské svěcení (1950) - 55. výročí

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé ?2. úterý od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý 1. pátek na faře v Jílovém od 19:00 - setkání farníků
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - středa od 16:00.

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 01. 05. 2005, 1. neděli v květnu ☩

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)